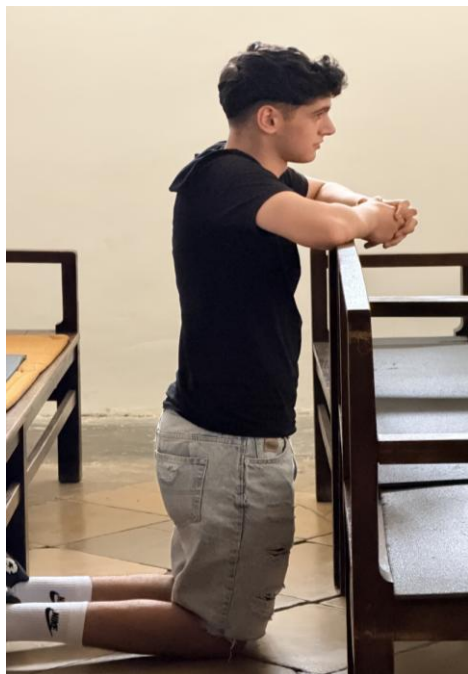

Plébániai Hírlevél

15.00 – 16.00 a „Leó 25” csoport a Szentségimádáson

Bár előzetes egyeztetés nem előzte meg, a facebookon vet-tük észre, hogy a mi csoportunkra is, mint a plébáni-ai közösség egyik részére számítanak. Csoportunk tavaly alakult a szentév idején, amikor római zarándoklatunkon különösen megfogott bennünket Leó pápa egyénisége, és elhatároztuk, hogy tí-

zen-tizenötön minden hónapban egy estét együtt töltünk lelkiéletünk és közösségi életünk fejlődésére.

Július 14-én tartottuk plébániánk kiemelt szentségimádási napját, amikor a reggeli szentmisétől egészen este 6 óráig csendesedhettek el az Oltáriszentség előtt a templomba betérő hívek. Minden órában más plébániai közösség feladata volt őrizni és imádkozni a kihelyezett Oltáriszentség előtt. A nyári időszak, a nagy meleg és a nyaralások ellenére Leó 25 csoportunk nagy lelkesedéssel készült a délutáni, 15 és 16 óra közötti időszakra, amikor mi voltunk besorozva. Sikertelen meg szerveznünk a csoport tagjait, mindenki mást hívva és motiválva, igazi közösségként érkezünk a templomba, ahol szép számmal meg is tudtunk jelenni. Külön öröm volt számunkra, hogy rajtunk kívül mások is, fiatalok, a rendház tagjai és az utcáról betért hívek is csatlakoztak hozzánk rövidebb-hosszabb időre, így még többekkel tudtuk imádkozni. A számunkra kijelölt óra gyorsan eltelt, a következő közösség érkezésénél eszmélünk fel, hogy mi már "kicsúsztuk" az időből.

Bár a kinti világ és az utca zaja néha beszűrődött, odabent mégis mély csend honolt, teljesen kiszakítva bennünket a megszokott és sokszor pezsgő nyári hétköznapiakból. Ebben a békében imádkoztunk az Oltáriszentség előtt, hálát adva és dicsőítve az Úr Jézust. A templomból kijövet is hatalmas élményként elkönyelve beszéltünk az alkalomról. Ez a közös óra a nyár közepén valóságos lelki oázisként frissített fel bennünket. (Laczó Bálint, egyetemi hallgató)

Ferences Világi Rend védőszentjének ünnepén

E hónap 15.-e Szent Bonaventúra püspök és egyháztanító, ferences rendfőnök, szeráfi doktor emléknapja volt.

Nekünk azért is különleges ünnep, mert a Ferenc Világi Rend szombathelyi közösségének Szent Bonaventúra a védőszentje. Közösségünk 14.-én este szentmisével ünnepelte, Ferenc atya a homíliájában műveiből adott ismeretést.

Istenünk, ki Szent Bonaventúra hitvallókat és püspököket csodálatra méltó tanítóként adtad egyháznak, engedd kegyesen, hogy bölcsessége gazdagítson, irántad való szeretete pedig gyújtson lángra minket.

Szeretettel várjuk azon testvéreinket a Ferences Világi Rendi közösségünkbe, akit Szent Ferenc, Szent Bonaventúra lelki-sége megérintett, hogy nemcsak a tisztelői, hanem a követői sorába tartozzanak.

A Ferences Világi Rend minden olyan hívő előtt nyitott, aki nem kötelezte magát véglegesen más szerzetesi intézményben, vagy a megszentelt élet egy másik intézményében. Így világi emberek és egyházmegyes papok lehetnek tagjai. A rendbe való belépés az ismerkedéssel kezdődik, ezt követheti a rendbe való befogadás, majd a – legalább egy éves utolsó – kezdeti képzés. A jelölt szándékának és a helyi közösség tanácsának egybehangzó véleménye szerint a kezdeti képzés egy évre szóló, majd végleges fogadalom (az evangélium életre tett, életre szóló ígéret) követheti. Az egyéves fogadalom a szándékukban bizonytalan testvérek számára legfeljebb kétszer ismételhető. Az elköteleződés ezen az úton természetesen végleges.

Ugyanígy meg nem szűnő feladatot és felelősséget jelent a testvérek folyamatos képzése, önképzése is.

Közösségünk tagjai különböző életállapotú, többnyire a civil társadalomban élő és dolgozó emberek. Hétköznapi életünk lényegében, mint bármely, hitet komolyan vevő keresztény hívőé.

Hitünk megélésének közösségi dimenziója pótolhatatlan ferences hivatásunkban. Ezt azonban nem zárt közösségekben, hanem a közösségi életet táplálva és abból merítve, az élet-diktált mindennapi feladatokhoz, beállításokhoz, kapcsolatokhoz való viszonyunkban igyekszünk elevenné tenni. Pax et bonum. (Takácsné Irma, FVR miniszter)

Egyházasrádóci gyerekek jöttek Assisi Szent Ferencről hallani.

Az Egyházasrádóci Plébánia szervezésében megvalósuló hittantábor egyik állomása a szombathelyi Ferences Plébánia volt.

Az idei tábor jelmondata – „Jónak lenni jó” – végigkísérte a programokat, arra ösztönözve a résztvevőket, hogy a mindennapokban is figyeljenek egymásra, és tetteikkel közvetítsék a keresztény szeretetet.

A ferences plébánián a gyermekeket Tokár János ferences szerzetes fogadta, aki színvonalas, interaktív foglalkozással várta a csoportot. Bár a látogatás rövid ideig tartott, a táborozók aktív részesei lehettek egy tartalmas és élményekben gazdag programnak.

A foglalkozás első feladatául János testvér arra kérte a gyermekeket, hogy keressék meg a templomban található, ferences szerzeteseket ábrázoló képeket. A lelkes keresés után játékos „licit” következett, amelynek során mindenki elmondhatta, hány ilyen ábrázolást fedezett fel. A feladat nemcsak izgalmas kihívást jelentett, hanem arra is ösztönözte a résztvevőket, hogy figyelmesen szemléljék meg a templom értékeit, és felfedezzék a ferences lelkiség nyomait.

A délután során a gyermekek a rendház belső falán található freskót is megfigyelték. A freskó részleteinek közös értelmezése, János testvér kérdései izgalmas párbeszédet alakítottak ki a hittanos táborozók körében.

A játékos feladatok mellett közös imádságra is sor került. János testvér vezetésével a gyermekek együtt imádkozták el Assisi Szent Ferenc imáját:

„Főlséges és dicsőséges Isten, ragyogd be szívem sötétségét,

és adj nekem igaz hitet, biztos reményt és tökéletes szeretetet, érzéket és értelmet, Uram, hogy megtegyem a te szent és igaz parancsodat.”

A találkozó zárásaként kis csoportokban közös rajzkészítésre került sor. A gyermekek csoportonként Szent Ferenc életének egy-egy jelenetét jelenítették meg, majd bemutatták alkotásaikat társaiknak. A kreatív feladat nemcsak az együttműködést és a közösségi élményt erősítette, hanem segített abban is, hogy a résztvevők még közelebb kerüljenek Szent Ferenc életéhez és példájához. A találkozás jól illeszkedett a hittantábor szellemiségéhez, hiszen a résztvevők nemcsak új ismeretekkel és élményekkel gazdagodtak, hanem megerősítést kaptak abban is, hogy a jóság, a figyelmesség és az egymás iránti szeretet értéket teremt.

A gyermekek hálás szívvel köszönték meg a tartalmas foglalkozást, amely emlékezetes állomása lett az idei hittantábornak. (Halász Anita, hitoktató)

Még mindig egy kis VB

Zöldfoki Köztársaság csapata az első vb-meccsükön lenyűgöztette a spanyol válogatottat. Úgy értek el 0:0-s végeredményt, hogy nem rúgták szét az ellenfelet. Mindössze egy szabálytalanságot követtek el az egész meccsen. Leginkább a kapusok nevét fogjuk megjegyezni. Vozinha már elmúlt negyven éves és nemzeti hőssé vált bravúros védéseivel. Édesanyja anyagi okok miatt nem jöhetett el a VB-re (nem tudta kiváltani a vízumot). Aztán az amerikai külügyminisztérium érzékelve a problémát, megoldotta ezt, és a második mérkőzésen Uruguay ellen már ott ülhetett a lelátón a büszke mama. Majd a Szaúd-Arábia elleni – a sorban a harmadik döntetlen – továbbjutást hozott számukra. Egy ilyen mini futball-múlttal rendelkező csapatokról sokan azt gondolták csak arra lesznek jók, hogy „felmosás velük a pályát”. De egyre gyakrabban derül ki, hogy kellő hittel és alázattal Dávid is megnehezítheti a góliátok dolgát. Néha az is a futball szépsége, amikor a kicsi megállítja a nagyot.